

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 22 Ἰουλίου 1884.

Ἡ ΠΛΑΝΗ ΤΟΥ Κ. ΖΩΝΤΟΒΟΛΟΥ

(Διήγημα ψυχωφελές).

Οἱ βουλευταὶ Ἀττικῆς τὸν γκιωρίζουν ὑπὸ τὸ ὄνομα Μελέτιος Παπαμελετίου. Ἄλλ' οἱ συγχωρικοὶ τοῦ ἀποτεϊνόμενοι μὲν πρὸς αὐτὸν τὸν ἀποκαλοῦσιν κὺρ Μελέτιος, συνομιλοῦντες δὲ περὶ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν ὀνομάζουσι Ζωντόβολον.

Ἔχει 50 ἔτη, γένεια, σὺζυγον, ρευματισμοὺς καὶ ἐπιρροὴν εἰς τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ χάριν τῆς τελευταίας ταύτης ιδιότητός του εἰς ὑποψήφιος ἰσχυρὸς ἄλλοτε τῷ ἐπρότεινε νὰ τὸν διορίσῃ νεκροσκόπον ἢ ἀρχιναυπηγόν. Ὁ κ. Ζωντόβολος ἐπρωτίμησεν ὅμως νὰ μείνῃ δεξιὸς ψάλτης εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωρίου του, ἀρκεσθεὶς εἰς τὴν ὑπόσχεσιν τοῦ ὑποψηφίου ὅτι θὰ ἐξῆρει τὸ μονογενὲς ραχιτιλὸν τέκνον του ἐκ τῆς στρατεύσεως λόγῳ ὑπερσαρκίας τῆς ὠμοπλάτης.

Ὁ ἀγαθὸς χωρικός δὲν εἶνε φιλόδοξος ἀπ' ἐνός καὶ ἀπ' ἐτέρου ἀγαπᾷ πολὺ τὸ χωρίον του. Μόλις ἀπαξ κατὰ διαιτίαν ἀποφασίζει νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πρωτεύουσαν καὶ μένει ἐν αὐτῇ ἐπὶ τόσα τέταρτα τῆς ὥρας ὅσα τῷ εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖα πρὸς διεξαγωγὴν τῶν ὑποθέσεων του. Ἐπομένως διὰ τὸν κ. Ζωντόβολον αἱ Ἀθῆναι εἶνε ἀγνωστοὶ ὅσον τὸ ἀγγλικὸν σύνταγμα εἰς τὸν κ. Δημητρακάκην καὶ οἱ παρισίνοι συρμοὶ εἰς τὸν Σταμούλην.

*

Ἐν τούτοις παραδόξως ἡμέραν τινὰ ὁ κ. Ζωντόβολος ἐθεύθη εἰς τὰς Ἀθῆνας. Τὸ ἔκτακτον τοῦτο φαινόμενον ὠφειλετο εἰς τὸν ἐπ' ἀγαθῷ εὐτυχεῖντα σιδηροδρόμον τῆς Ἐλευσίνας. Καὶ ἰδοὺ πῶς.

Λόγῳ γενομένου μετὰ τῶν συγχωρικῶν περὶ τῆς ταχύτητος τοῦ σιδηροδρόμου τούτου, ὁ κύρ Μελέτιος ἐστοιχημάτισεν ὅτι ἐκκινῶν ταυτοχρόνως ἀπὸ ἐν τῶν καθ' ὁδὸν χωρίων ἠδύνατο νὰ ἔλθῃ εἰς Ἀθῆνας μὲ τὴν Διαμάντω ταχύτερον τοῦ σιδηροδρόμου.

Ἡ Διαμάντω— ἥτις εἰρήσῃ ἐν παρόδῳ εἶνε ρωμαλεὰ καὶ εὐτραφὴς ὄνος— ἐδικαίωσε πληρόστατα τὴν καύχησιν τοῦ κυρίου τῆς, διότι τῷ ὄντι ἔφθασε 22 λεπτὰ πρὸ τῆς ἀμαρτοστοιχίας, ἂν καὶ ἔφερον ἐπὶ τῆς ράχιδος τῆς ἑνα ἄσκον βουτύρου, πολλὰ ζεύγη ὀρνίθων καὶ τὸν κύρ Μελέτιον μὲ ὄλας του τὰς ιδιότητας.

Χαίρων διὰ τὴν νίκην τοῦ ὀκύριος τῆς Διαμάντως καὶ προβλέπων ὅτι τὸ ζῶν του ἠδύνατο ἡμέραν τινὰ νὰ διεκδικήσῃ τὸ βραβεῖον τῆς Ἰππικῆς Ἐταιρίας, ἀφοῦ ἐξεπαίησε τὸ βούτυρον του καὶ μέρος τῶν ὀρνίθων του καὶ διένειμε τὸ ἐπιλοιπον μέρος εἰς φίλους τινὰς καὶ κομπάρους του, ἀπεφάσισε παρὰ τὴν συνήθειάν του νὰ παραμεινῇ ἐπὶ τινος ὥρας εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ ἴδῃ τ' ἀξιοθέατα τῆς πρωτεύουσῆς.

Καὶ εἶδε τῷ ὄντι τὸν Καζάκην, τὸν Καρχιδάαν, δύο ἀγορφυλάκας, τὸν λαϊμοδέτην τοῦ κ. Στεφανίδη, τὴν ὀμβρέλλαν τοῦ κ. Κασσιμά-

τη καὶ τὰς παρὰ τοῦ κ. Λομβάρδου διαταχθείσας ἐπισκευὰς τοῦ ὀπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν. Ὁ κ. Μανσόλας εὐρίσκατο ἀτυχῶς εἰς Κάνθαρον χάριν τοῦ ζητήματος τῆς ἀπολυμάνσεως ἀπουσίαζον ἐπίσης ὁ κ. Δεμάθας καὶ ὁ κ. Πλατούτσας.

Πρὸ τῆς Ἀκαδημίας ὁ χρησιμεύων αὐτῶ ὡς ξενιχὸς κομπάρους τὸν ἐγκατέλιπε καὶ τὸν ἀπεχαιρέτισεν. Ὁ κ. Ζωντόβολος ἔμεινε μόνος καὶ ἀφοῦ παρετήρησε τὰ ἀγάλματα καὶ ἔκτειρε τὴν σκληρότητα τοῦ ἱατροσυνεδρίου τὸ ὅποιον δὲν ἐφρόντισε νὰ θέσῃ ἐν ζεύγος περισκελίδων εἰς τὸν Ἀπόλλωνα, ἠτοιμάζετο ν' ἀπέλθῃ.

Ἄλλ' ἐνῷ ἐβάδιζεν εἰς τὸ ἀντικυρὸ πεζοδρόμιον εἰς τὸ ὅποιον ἦτο σκιὰ περισσοτέρα, εἶδεν ἔξαφνα στρατιωτικὴν ἔνοπλον, ὅστις τῷ ἀνέκοψε τὸν δρόμον ἰπποτόμως καὶ τὸν διέταξε ν' ἀπομακρυνθῇ.

Ἀπεμακρύνθη ἔντρομος καὶ σπεύδων καὶ μετέβη εἰς τὸ ἄλλο πεζοδρόμιον. Ἐκείθεν στραφεὶς εἶδεν ὅτι ἦτο οἰκία μικρά, ἀλλὰ κομψή. Πολυτελεῖ παραπετάσματα ἐκρέμαντο ἀπὸ τῶν παραθύρων κάτοπτρα μὲ κερωνίδας χρυσᾶς ἡστραπτῶν ἐντός, καὶ ἐφαινότο στίλβοντα πλούσια καὶ καινουργῇ ἐπιπλά.

— Κάποιος ὀπουργὸς θὰ κάθεται! εἶπε καθ' ἑαυτοῦ.

Καὶ ἠρώτησε τὸν πρῶτον τυχόντα διαβάτην.

— Εἶνε φυλακαί, τῷ εἶπεν οὗτος.

— Φυλακαί;... ἐπανελάθεν ὁ κ. Ζωντόβολος ἀνοίγων ὑπεριέτρως τοὺς ὀφθαλμοὺς.

— Ναί! ἐδῶ μέσα ἐφυλάκισαν τοὺς τραπεζίτας.

Ὁ ἀγαθὸς χωρικός ἀπῆλθεν ἔκθαμβος. Ἐθεθυμήθη τότε τὴν διαδοθεῖσαν καὶ εἰς τὸ χωρίον του εἰδησὴν περὶ τῆς δωρεᾶς τοῦ κ. Βαλιάνου καὶ ἔτυψε τὸ μέτωπον.

— Κ' ἐκαίνῃ ἢ κουτῇ ἡ Στάθαινα ἔκλατε γιὰ τῆς ἐπῆραν τὸν ἄνδρα ὅς τῃ φυλακῇ! εἶπεν. Ἄφρησε νὰ ὀπάγῳ εἰς τὸ χωρίον καὶ νὰ τῆς εἰπῶ τί θὰ εἰπῇ φυλακῇ!

*

Παρὰ τὴν Πλατεῖαν τῆς ὀμοιοῖας εὗρε κατὰ γῆς ἐν πορτοφύλιον. Τὸ ἐσῆκασε μετὰ περιεργίας, ἀλλὰ ταυτοχρόνως τὸν ἐπλησίασαν δύο εὐγενεῖς καὶ κοσμίως ἐνδεδυμένοι κύριοι καὶ τῷ ἐζήτησαν μερίδιον ἐκ τοῦ εὐρηματος. Ὁ καλὸς κύρ Μελέτιος πυγκατετάθη μετὰ τινος ἀντιλογίας καὶ οἱ τρεῖς ἀπεσύρθησαν εἰς παράμερον τι μέρος.

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς διανομῆς ἦτο ὅτι μετὰ τινος στιγμῆς ὁ ἀπλοῦχος χωρικός ἦτο κάτοχος ἐνός πορτοφολίου περιέχοντος στυπέχαρτα, ἀλλὰ δὲν ἦτο κάτοχος τοῦ βαλαντίου του καὶ τῶν ἐν αὐτῷ 225 δραχμῶν.

Ἐπέστρεψεν ἐν τάχει τεταραγμένος καὶ διεκρίνε τοὺς δύο κυρίους φιλικώτατα συνομιλοῦντας μετὰ τινος κλητῆρος.

— Πιάστε τους, εἶνε κλιέφταις!... ἀνεβόησεν ὁ κύρ Μελέτιος, βλέπων τὸν κλητῆρα.

Οἱ δύο κύριοι μεσιδιῶντες ἀπῆλθον ἀφοῦ ἀντήλλαξαν βλέμμα συν-ενοήσεως μετὰ τοῦ κλητῆρος.

— Τι φωνάζεις ρε; τῶ εἶπεν ὁ κλητήρ.
 — Μοῦ κλεψάν τοὺς περὶδες μου! ἐπανάλαβεν ὀλολύζων ὁ χωρικός.
 — Ποιός;
 — Νά, ἐκεῖνος!...
 — Οὐ, νὰ γαθῆς! ἀπήντησεν ὁ κλητήρ. Ὁ χωρὶς πῶς κἄτι λω-
 πεδίτης θὰ ᾄδει καὶ σὺ εἶλα μαζί μου.
 Ὁ Ζωντόβολος τὸν ἠκολούθησεν. Ἐβόησαν εἰς τὴν Διεύθυνσιν
 καὶ ὁ κλητήρ τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς συντρόφους του.
 — Πάρτε τον κ' αὐτὸν μοῦ φαίνεται πῶς εἶνε παστρικό τσανάκι.
 Εἶς γέρον κλητήρ τὸν εἰσήγαγεν εἰς τὴν αὐλὴν ἤνοιξε διὰ κλει-
 δῶς μίαν σκοτεινὴν ὄπην ἐν εἰδει: θύρας καὶ τὸν ἐσπρωξε δι' ἐνὸς
 λακτίσματος.

Ὁ Ζωντόβολος εὐρήθη ἐντὸς ψηλαφητοῦ σκότους.
 Ἐβόησε κατὰ γῆς: τὸ ἔδαφος ἐκαλύπτετο ὑπὸ παχυτάτου στρώ-
 ματος βορβόρου, ὅστις ἀνίδις πιγυρῶν ἀναθυμιάσιν.

Μετ' ὀλίγον ἠσθάνθη φοβερὸν κισμὸν εἰς ὄλον του τὸ σῶμα ἢ
 σθάνθη εἰς τὴν ράχιν του ἀναστάσιον ἀλλόκοτον ὡς νὰ ἐξετέλου
 ἐπ' αὐτῆς ἀγῶνας μυριάδας μικροργανισμῶν. Καὶ ὅμως ἐνεθυμείτο
 κάλλιστα ὅτι προτοῦ ν' ἀναχωρήσῃ ἐκ τοῦ χωρίου εἶγεν ἀλλάξει
 καὶ φορέσει καθαριώτατα ἱμάτια.

Ἡσθάνετο ὑπερβολικὴν κόπωσην καὶ εἶχεν ἀνάγκην ν' ἀναπαυθῆ.
 Ἀλλὰ μόλις ἐξέτεινε τοὺς πόδας του ἐνόησε ὅτι προσέκρουσε κατ'
 ἀνθρωπίνου σώματος.

— Ποιός εἶν' αὐτοῦ; ἠρώτησεν.
 — Ἐγώ, ἀπήντησεν ἀσθενῆς τις φωνή.
 — Καὶ πῶς εἶς' ἐδῶ;
 — Μ' ἔφεραν, ἐχθὲς βράδυ, περιμένω νὰ μὲ πάγουν στὴ φυλακὴν.
 Εἰς τὴν φυλακὴν! Ὁ κύρ Μελέτης ἀνεμνήσθη τότε τῆς φαιτι-
 νῆς, τῆς εὐαίρου καὶ πολυτελοῦς ἐκείνης οἰκίας, τῆς ὅποιος τὴν ἄ-
 νετον καὶ πλουσίαν πολυτέλειαν διείδε μέσον τῶν παραθύρων καὶ ἡ
 ψυχὴ του ἠυφράνθη.

— Τότε νὰ μὲ ὑπάγουν καὶ ἐμὲ εἰς τὴν φυλακὴν! ἐκεῖ ταυλάχι-
 στον β' ἀναπαυθῶ, εἶπεν.

Καὶ ἤρχισε νὰ τύπη τὴν θύραν. Ἐπεφάνη εἰς κλητήρ ἀγριο-
 πρόσωπος κρατῶν βούκευρον.

— Τι κτυπᾷς ἐστὶ ρε; τὸν ἠρώτησεν.
 — Θέλω νὰ μὲ πᾶτε εἰς τὴν φυλακὴν, εἶπεν ὁ Ζωντόβολος.
 — Καλὰ θὰ γένη τὸ κέρι σου, εἶπε γελῶν ὁ κλητήρ. Ὅσοτό
 διζοῦ αὐτὰ γιὰ νὰ μάθης νὰ κάθασαι ἤσυχος.

Καὶ μετὰ πάσης ἀπαθείας τῶ ἔδωκε τὴν πρώτην δόσιν τῶν ρα-
 βδισμῶν εἰς τὴν ράχιν.

Περὶ τὴν ἐσπέραν εἰς κλητήρ προσελθὼν τὸν ὠδήγησεν ἐμπροσθεν
 ἐνὸς ὑπαστυνόμου.

— Γιὰ τὸ Θεοῦ! εἶπεν ὁ ταλαίπωρος χωρικός, ἢ νὰ μ' ἐλευθε-
 ρώσετε, ἀφοῦ δὲν ἔκαμα τίποτε, ἢ νὰ μὲ στείλετε κἄν εἰς τὴν φυλα-
 κὴν γιὰ νὰ ἤσυχάσω.

— Καλὰ θὰ σὲ στείλωμεν ἀλλὰ νὰ μαρτυρήσης προτῆτερα.
 — Τι νὰ μαρτυρήσω;
 — Ἄ! κανεὶς τὸν ἀνεῖξερο; Ἐνωιά σου! φέρε ἐκεῖνα τὰ
 πράγματα, εἶπεν ὁ ὑπαστυνόμος ἀποτεινόμενος πρὸς ἕνα κλητήρα.

Ὁ κλητήρ ἀνεφάνη μετ' ὀλίγων φέρων ἐπὶ πινακίου δύο αὐτὰ ἀ-
 χνίζοντα.

— Εὐχαριστῶ, δὲν πεινῶ, εἶπεν ὁ κύρ Μελέτης.
 — Αἱ... ἔξυρῆς καὶ χωρατὰ... Τώρα θὰ ἰδῆς.
 Τὸν ἐξέδυσαν τὸν συνέλαβον διὰ τῆς βίας καὶ τῶ ἔθεσαν τὰ δύο
 καιόντα ὑπὸ τὰς μασχάλας.

— Παναγία μου! ἐφώνει μὲ κραυγὰς σπαρακτικὰς ὁ ἀτυχῆς, τί
 σὰς ἔκαμα; πηγαίνετε με εἰς τὴν φυλακὴν, γιὰ ὄνομα Θεοῦ, εἰς
 τὴν φυλακὴν!...

Κατὰ καλὴν του τύχην διέβηκε τὴν ὥραν ἐκείνην εἰς γνώρισμόν
 του, ὅστις ἀκούσας τὰς κραυγὰς καὶ μαθὼν τὰ διατρέχοντα ἔσπευσε
 νὰ εἰδοποιήσῃ ἕνα ὑπουργικὸν βουλευτὴν φίλον τοῦ βασανιζομένου.
 Ὁ βουλευτὴς μετέβη εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ μεσολαβήσας κατώρ-
 θωσε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν ἀτυχῆ κύρ Μελέτην.

— Κύρ βουλευτῆ, εἶπε μετὰ φωνῆς μοις ἀκουσμένης ὁ κύρ Με-
 λέτης, εἶνε νόκτα τῶρ· ποῦ μπορῶ νὰ πάγω στὸ χωριό μου! Δὲν
 μὲ πηγαίνει, σὲ παρακαλῶ, νὰ μὲ βλάψῃς νὰ ἤσυχάσω εἰς τὴν
 φυλακὴν.

— Σὲ ποῖα φυλακὴ; ἠρώτησεν ἀπορῶν ὁ βουλευτὴς
 — Σ' ἐκείνη ποῦ εἶνε κοντὰ στὴν Ἀκαδημία.
 Ὁ βουλευτὴς ἤρχισε νὰ γελᾷ θορυβῶδως.
 — Ἄ, αὐτὴ εἶνε φυλακὴ διὰ τοὺς τραπεζίτας! εἶπεν.

— Διὰ τοὺς τραπεζίτας;... ἐπανάλαβεν ἀπορῶν ὁ ἀπλοῖκος χω-
 ρικός.

— Ναι, μόνον διὰ τοὺς τραπεζίτας δι' ὄλον τὸν ἄλλον κόσμον ἢ
 φυλακὴν εἶν' ἐκείνη ποῦ εἶσας.

Ὁ κύρ Ζωντόβολος ἀνεκπύθη τὴν νόκτα ἐκείνην εἰς ἕν γάνι· ἀλλὰ
 δὲν ἐκοιμήθη. Ἐμεινεν ἀπορῶν καὶ διαλογιζόμενος μὴ δυνάμενος νὰ
 ἐνοήσῃ τὸ σύστημα τῶν φυλακῶν τῆς πατρίδος του. Τόσσην δὲ ἀν-
 τιπάθειαν ἠσθάνθη κατὰ τοῦ ὀνόματος τραπεζίτης, ὥστε τὴν
 ἐπαύριον πρὶν ἐκκινήσῃ διὰ τὸ χωριὸν του εἰσήλθεν εἰς τὸ πρῶτον
 κατὰτάγμα ὀδοντοίατροῦ τὸ ὅποιον συνήτησε καὶ τὸν παρεκά-
 λησε νὰ τῶ ἐκβάλῃ δύο τραπεζίτας ὕγιαι, ὕγιαιστέρους καὶ αὐτῶν
 τῶν κ.κ. Νεγρεπόντη καὶ Βούρου.

HIGREC

ANEMOMAZOMATA

Battez, tambours, sonnez, clairons,
Fioitez, drapeaux de la patrie!

Τὴν ἐπαύριον τῶν μεγάλων μαχῶν οἱ νικηφόροι στρατηγοὶ προ-
 διδάξουν ἀμέσως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ζιματηροῦ πεδίου εἰς ἀμοιβὴν τῆς
 ἀνδρείας τῶν τοῦς ὀπισθόκοτε διακρίθεντας. Τὴν συνήθειαν ταύ-
 την ἀκολουθῶν καὶ ὁ μέγας ἡμῶν στρατηλάτης ἐπιλοδώρησεν εἰς
 τὸ ἔθνος φάλαγγα ὀλόκληρον Σαχμοφόρων, ἐν ᾗ ἀκόμη ἀντηχοῦν
 αἱ σφαιραὶ τῶν τραχηλικῶν πολέμων.

Ἐν μόνον δὲν ἐσκέφθη ἐν τῶ ζήλω αὐτοῦ ὁ μεγαλεπήβολος ἀ-
 νήρ ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ τῶ εἶνε πολὺ δύσκολον νὰ ἐπαναλάβῃ τὰ
 ἔνδοξα τρέπακά του, διότι ὅλος ὁ στρατὸς μὲ τοὺς ἀλλεπαλλήλους
 προδίδισμούς θὰ κατεκνήσῃ ν' ἀποτελεῖται μόνον ἐκ βραχμοφόρων.

Μετ' εὐχαριστήσεως εἶδομεν τὴν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως
 ἐμφάνισιν τοῦ κυνοκτονου, χρησιμωτάτου δημοσίου λειτουργοῦ, οὗ-
 ττινος ἡ ἔλλειψις εἶχε γίναι ἐσχάτως λίαν καταφανῆς μετὰ τὰς
 ἀγγελθείσας ἐκνεληγμένους ἐπιθέσεις λυσσῶντων κυνῶν κατ' ἀν-
 θρώπων καὶ τὰς ἀπειλητικὰς ὑλακίς τῶν περὶ τὴν Ὠραν ὑ-
 δροφόδων.

Συνιστῶμεν ἰδίως αὐτῶ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἀρθροῦ τῆς τῆς περ-
 ελθούσης Κυριακῆς. Ἐκτὸς τῆς ἀλλης ἀχρεϊότητος καὶ τῆς ἀκο-
 λασίας περὶ τὴν ἐνοίαν καὶ τὴν φράσιν, μεθ' ἧς εἶνε γε-
 γρημμένοι, ὅλοι γνωρίζουν ὅτι ἀπὸ πολλοῦ τὸ ὄνομα τοῦ συντά-
 κτου αὐτοῦ ὑπῆρξε τὸ προχειρότατον παράδειγμα βλακείας πρὸκει-
 ται νὰ κατασταθῇ αἰσθητὴ ἢ ἀσθημένη ἐννοια τοῦ γελοίου· ἐν
 δὲ τῶ περὶ οὗ ὁ λόγος φύλλω ἐμετρήσαμεν τρεῖς ἢ τετράκις τὴν
 λέξιν ταύτην ἀποδομένην εἰς ἄλλους. Μὴ δυνάμενοι νὰ ἐξηγή-
 σωμεν τὸ παράδοξον φαινόμενον διὰ τῆς λογικῆς, προσεφύγομεν
 εἰς τὴν ἱατρικὴν, καθ' ἣν τὸ πρῶτον σύμπτωμα τῶν ἐγκεφαλικῶν
 ἀσθενειῶν εἶνε τὸ νὰ νομίζῃ ὁ πάσχων πάντας τοὺς ἄλλους ὑπο-
 κειμένους εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ νόσον.

ΕΙΣ ΤΟ ΙΑΤΡΟΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τί σοι ἐγκώμιον ἔσται ἐπάξιον, ποῖον σοι ἔπος;
 Σοὶ βροτολέτειρας, σοὶ ἀνιάτους θειόμενον νόσους
 ὕπνον καθηίδας ἤδὲν ὅτι πάντα ἐμάστιζε τύφος,
 νήδυμον ἤδη ὑπώπτεσις χολέρας ἐς θύρας εὐσσης.
 Σπεύσατε πάντες ἄρθροι κλεινοὶ Ἀθηῶν οἱ δημοῖται,
 σῆμ' ἀνεγείρατε λίθον καὶ γράμμασι γράφατ' ἐπάνω:
 «Ὡδε κοιμᾷτ' ἱατρῶν τὸ συνέδριον χάλκεον ὑπὸν»

GUERRIER.

Προκήρυξις Σηλυβριώτη.

Ἀκούσατε, ἀκούσατε, ὦ φίλοι συμπολίται!
Βεβαίως θὰ γνωρίζετε ἐκ τηλεγραφημάτων
ὅτι παρὰ τοὺς πόδας μας ἀγρία μάστιγὴ κείται
πρόξενος τόσων φοβερῶν καὶ ξαφρικῶν θανάτων.
Πρὸς τούτους θὰ γνωρίζετε πῶς λέγεται χολέρα
αὕτη ἡ μάστιγ, κ' ἀπειλεῖ νὰ φθάσῃ κ' ἐδῶ πέρα.

Ὅθεν ἀμέσως σπεύσατε εἰς τ' ἀναγκαῖα μέτρα,
γιατὶ ἀλλοῶς parole d'honneur κ' ἐγὼ σὰς βεβαίωσω
πῶς δὲν θὰ μετρή πέτρα μὴ ἀπάνω σ' ἄλλη πέτρα,
ἂν ὅλα τὰ προσμέτετε ἀπὸ ἐμέτρα μόνο.
Ἄς λάβῃ μέτρα ἴδια κάθε καλὸς δημότης,
γιατὶ δὲν ἔχει καὶ γ' αὐτὰ καιρὸ ὁ Σηλυβριώτης.

Καθεὶς ὑδοκαθαριστὴς μονάχος του ἄς γένη,
κ' ἂν μὲ ψοφήμα κάποτε τοῦ κόβεται ὁ δρόμος,
ἄς τὰ σηκῶνῃ μόνος του, χωρὶς νὰ περιμένῃ
νὰ τὰ σηκώσῃ σκουπιδιάς, κλητῆρ ἢ ἀστυνόμος.
Μὴ σκουπα ὁ καθένας' σὰς στὸ χέρι του ἄς πάρῃ,
κ' ἄς τρέχῃ ἀπ' ἐδῶ κ' ἐκεῖ ὡσὰν τὸν σκουπιδιάρῃ.

Ὅσῳ κ' ἂν ἦμαι Πάρεδρος καὶ θέλω τὸ καλὸ σας,
συλλογισθῆτε κ' ἄνθρωπος πῶς εἶμαι φανερότης,
καὶ δὲν ἔμπορὸν νὰ χάνωμαι μὲ ὑποθέσεις τόσας...
ἄς λάβῃ μέτρα σοβαρὰ καὶ ὁ Μητροπολίτης.
Καὶ ἂν καὶ εἰς αὐτὸν καιρὸς γιὰ τέτοια δὲν ὑπάρχῃ,
ἄς κάμωμεν ἐπίκλησιν καὶ εἰς τὸν Πατριάρχῃ.

SOURIS

ΔΙΑΒΟΔΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Πολυτιμότερον ἐγγραφον παρέσχεν ἡμῖν τελευταῖον ὁ ἀξιότιμος
δημαρχῶν πάρεδρος κ. Σηλυβριώτης. Ἀντικείμενον αὐτοῦ
εἶνε ἡ ἐπαπειλοῦσα ἡμᾶς χολέρα, καθ' ἣς ὁ φιλόπολις ἄρχων
συνιστᾷ τὴν ἀκρὰν καθαρσιν καὶ τὴν μεγάλην καθαριότητα.
Ἐπιπέσμα θεάρεστον τῆς καθαριότητος ταύτης
παρέχει ἡμῖν ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ ἐγγράφῳ του, φροντίσας ἐπιμελῶς
ν' ἀπολυμάνῃ αὐτὸ ἀπὸ πάσης ὑπόπτου σχέσεως πρὸς
τὴν γραμματικὴν καὶ ἀπὸ πάσης λογικῆς ἐκφράσεως.

* * *

Ὁ ἀξιότιμος κ. Σηλυβριώτης φοβεῖται μὴ τυχὸν ἐπιπέση καθ' ἡμῶν
ἡ κειμένη ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πόλεως θεοστυγῆς μάστιξ. Τὸ ἐφ' ἡμῖν ἀναγινώσκοντες τὴν προκήρυξιν
του ἐπεθυμήσαμεν νὰ εἴχομεν μίαν στιγμὴν τὴν μάστιγα ταύτην
ἀπὸ χεῖρας διὰ νὰ τὴν καταφέρωμεν ἐπὶ τῶν νώτων τῶν φιλοδο-
ρησάντων ἡμῖν δήμαρχον τὸν κ. Σηλυβριώτην.

* * *

Ἄλλ' ὁ κ. νομάρχης, ὁ κ. νομάρχης! Δὲν ἤδύνατο βεβαίως νὰ
καθυστερήσῃ αὐτός, ἡ κινουσα δύναμις, τοῦ ὄργανου του. Διὰ τοῦτο
ἀντιφιλοτιμούμενος ἐξέδωκε μακρὸν φετφᾶν, δι' οὗ διδάσκει τὸ
ἀμαθὲς κοινὸν τῆς πρωτεύουσας ὅτι εἶνε ὅλως περιττὴ ἡ σύστασις
γραφείου ὑγιεινῆς παρὰ τῇ δημαρχίᾳ Ἀθηνῶν καὶ ὅτι πρέπει
ἐξάπαντος νὰ ἀρκεσθῶμεν εἰς τὰ φῶτα τοῦ κ. Δημητριάδου καὶ
τὰς ἐκδρομὰς τοῦ κ. Λομβάρδου διὰ ν' ἀποφύγωμεν τὴν ἐπιδημίαν.

Ὁμολογοῦμεν δὲ μετὰ ταπεινότητος ὅτι τὰ ἐπιχειρήματα αὕτη ἀ-
ναπτύσσει πρὸς ὑποστήριξιν τῆς γνώμης του εἶνε τοιαῦτα, ὥστε
μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς ἀποφάσεως ἐπέισθημεν ὅτι ὄντως περιττὴ
εἶνε ἡ σύστασις γραφείου ὑγιεινῆς διὰ νὰ μᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ τὴν
χολέραν, ἀφοῦ κάλλιστα δυνάμεθα ν' ἀποφύγωμεν αὐτὴν ἂν ἀνα-
θέσωμεν εἰς ἀπλήν ἐπιτροπὴν ἐξ ἰατρῶν τὴν ἐξέτασιν τῶν κατὰ
τὴν διανοητικὴν κατάστασιν τῶν δημοτικῶν καὶ διοικητικῶν ἄρ-
χόντων μας.

* * *

Ἀκούομεν ὅτι διεγράφη σχεδίου ἄλλους προωρισμένου διὰ δη-
μοσίον περίπατον, μέλλοντος νὰ καταλάβῃ τὸν περὶ τὸ νέον κτίριον
τῶν Ὀλυμπίων γῶρον, αἰρομένων ἐκεῖθεν τοῦ τε νεκροταφείου
καὶ τοῦ γυμναστηρίου. Ἡ πρόθεσις εἶνε κατὰ πάντα ἀξιοπαίνας,
τοσοῦτ' μᾶλλον καθ' ὅσον ἂν κρίνωμεν ἐκ τῆς ταχύτητος μεθ' ἣς
οἰκοδομεῖται τὸ κατάστημα τῆς ἐκθέσεως, ἢ ἐκτέλεισις αὐτοῦ θὰ
ἐκαληθεύσῃ τούλαχιστον μετὰ τρεῖς γενεάς. Ἀλλ' ἂν παρὰ πᾶσαν
ἐλπίδα πέπωται νὰ ἀρχίσῃ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, φρονοῦμεν ὅτι
μᾶς ἐπιβάλλεται νὰ διαμαρτυρηθῶμεν ἐπὶ τῷ νέῳ τούτῳ προμελε-
τωμένῳ κατὰ τῆς πόλεως ἐγκλήματι, ἀφοῦ ἐν τῷ λεξικῷ τῆς ἀθη-
ναϊκῆς ζωῆς δάσος καὶ δημόσιος κήπος εἶνε ἡ κατ' εὐφημισμὸν με-
τάφρασις τοῦ κοπρῶν καὶ μαυλιστηρίου.

* * *

Πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ προχθεσινὴ παράστασις ἐν Φαλήρῳ τοῦ
μελοδραματιῶν Φιλήμων καὶ Βαυκίς ἀνεβλήθη ὡς ἐκ τῆς
ἀπουσίας τοῦ κ. Φιλήμονος. Ὁ κ. Κατσιμπαλῆς ἐτηλεγράφησε
πρὸς αὐτὸν εἰς Καρλοβὰδ καὶ ἀναμένει ταχέως ἀπάντησιν του
ἂν δεχεται νὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ καὶ εἰς αὐτὸ ὁ κ. Παπαλουκάς
Εὐταξίας.

* * *

Ὁ κ. ἀνακριτὴς ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῶν δημαρχικῶν,
ἀναγνοὺς τὰ προγράμματα τῆς παραστάσεως, κατήλθεν ἐσπευσμέ-
τως εἰς Φάληρον ἵνα ἴδῃ ἂν πράγματι ὑποκρύπτεται ἐκεῖ ὁ κ.
Φιλήμων ὅπως τὸν ἐξετάσῃ.

* * *

Ἀ propro διὰ τὸν Αἰῶν κ. Παρὰ πολλῶν παρετηρήθη καὶ
ὁμολογουμένως εἶνε ἀρκετὰ ἐπαισθητὴ ἢ ἐν αὐτῷ ἐπικρατοῦσα
ἀπὸ τινος ἀταξία τὸ φαινόμενον εἶνε τόσῳ μᾶλλον ἀνεξήγητον,
ὅσῳ ὁ κ. Φιλήμων ἀναχωρῶν ἀφῆκε πλήρη εὐταξίαν.

* * *

Ὁ κ. Σηλυβριώτης κατήγγειλε τὸν σιδηρόδρομον καὶ ἰπποσι-
δηρόδρομον ὅτι κατασκευάσαντες ἀντικλειδία οἰκιοποιεῦνται τὸ
νερὸν τοῦ δημοτικοῦ ὑδραγωγείου. Ἡ αὐστηρότης αὕτη τοῦ κ.
παρέδρου εἶνε ἀρκετὰ περιέργος, ἀφοῦ καὶ αὐτὸς διὰ πυροβολίου
τρόπου, χάρις εἰς τοὺς ἐπιτηδεῖους κλειθροποιούς κκ. Δημητριάδην
καὶ Φιλήμονα, ὑπεξήρесе τὴν δημοτικὴν ἀρχήν.

* * *

Ἐξ ἀνταποκρίσεως πρὸς τοὺς Καιροὺς (Ἀθηνῶν) ἐξ
Ἀλεξανδρείας μανθάνομεν ὅτι ὁ ὁμογενὴς πολέμαρχος Στέφανος
ὁ Μακεδὼν κατευοδῶθη ἐκεῖσε μετὰ τῶν ὑπ' αὐτὸν ἀνδρῶν καὶ
παρουσιάσθη εἰς διαφόρους ἀξιωματικούς, οἵτινες μετὰ
πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ ἀπεδέχθησαν τὴν πρότασιν του νὰ ἐκστρέψῃ
τεύση πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ Γόρδωνος. "Ἦδ' ἔθ' εὐρίσκει-
ται ἀκόμη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φροντίζων διὰ τὴν ἐπιπέσην
τῆς ἐπανόδου τῶν στρατιωτῶν του εἰς Ἀθῆνας."

Πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀνωτέρω εἰδήσεως σπεύδομεν νὰ πλη-
ροφρησῶμεν τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώτας ὅτι κατὰ τὰ νεώτερα τη-
λεγραφήματα ὁ στρατηγὸς Γόρδων εἶνε ἀποκεκλιεμένος εἰς Χα-
λάνδρι.